

Консультація для вихователів

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ.

Дошкільний вік як період становлення особистості має свої потенційні можливості для формування вищих моральних почуттів, до яких і належить почуття патріотизму. Проблема патріотичного виховання дошкільників сьогодні є однією з найголовніших у пріоритетних напрямках роботи ЗДО. Загальні зміни в суспільстві та державі, політична нестабільність сьогодення обумовлюють необхідність формування у дітей дошкільного віку високих етичних і морально-психологічних якостей, серед яких важливе місце посідають патріотизм, громадянськість, відповідальність за долю Вітчизни і готовність до її захисту. У зв'язку з цим значно зросла роль ЗДО у підвищенні статусу патріотичного виховання в дошкільній освіті через оновлення його змісту і структури.

Під патріотичним вихованням розуміють взаємодію дорослого і дітей у суспільній діяльності та спілкуванні, що спрямовані на розкриття і формування в дітей загальнолюдських моральних якостей особистості, залученні до джерел національної культури, природи рідного краю, виховання емоційно-дієвого ставлення, почуття прихильності.

Патріотичне почуття за своєю природою багатогранне, воно об'єднує всі сторони особистості: моральну, трудову, розумову, естетичну, а також фізичний розвиток і передбачає вплив на кожну зі сторін для отримання єдиного результату. Патріотичне виховання дошкільнят має розв'язувати широке коло завдань. Це

не лише виховання любові до рідного дому, сім'ї, дитячого садка, але й виховання шанобливого ставлення до людини-трударя та результатів її праці, рідної землі, захисників Вітчизни, державної символіки, традицій держави, загальнонародних свят.

Основні завдання патріотичного виховання

дошкільників:

формування любові до рідного краю (причетності до рідного дому, сім'ї, дитячого садка, міста);

формування духовно-моральних взаємин; формування любові до культурного спадку свого народу;

виховання любові, поваги до своїх національних особливостей; почуття власної гідності як представників свого народу;

толерантне ставлення до представників інших національностей, до однолітків, батьків, сусідів, інших людей.

Основні напрями патріотичного виховання:

формування уявлень про сім'ю, родину, рід і родовід;

краєзнавство;

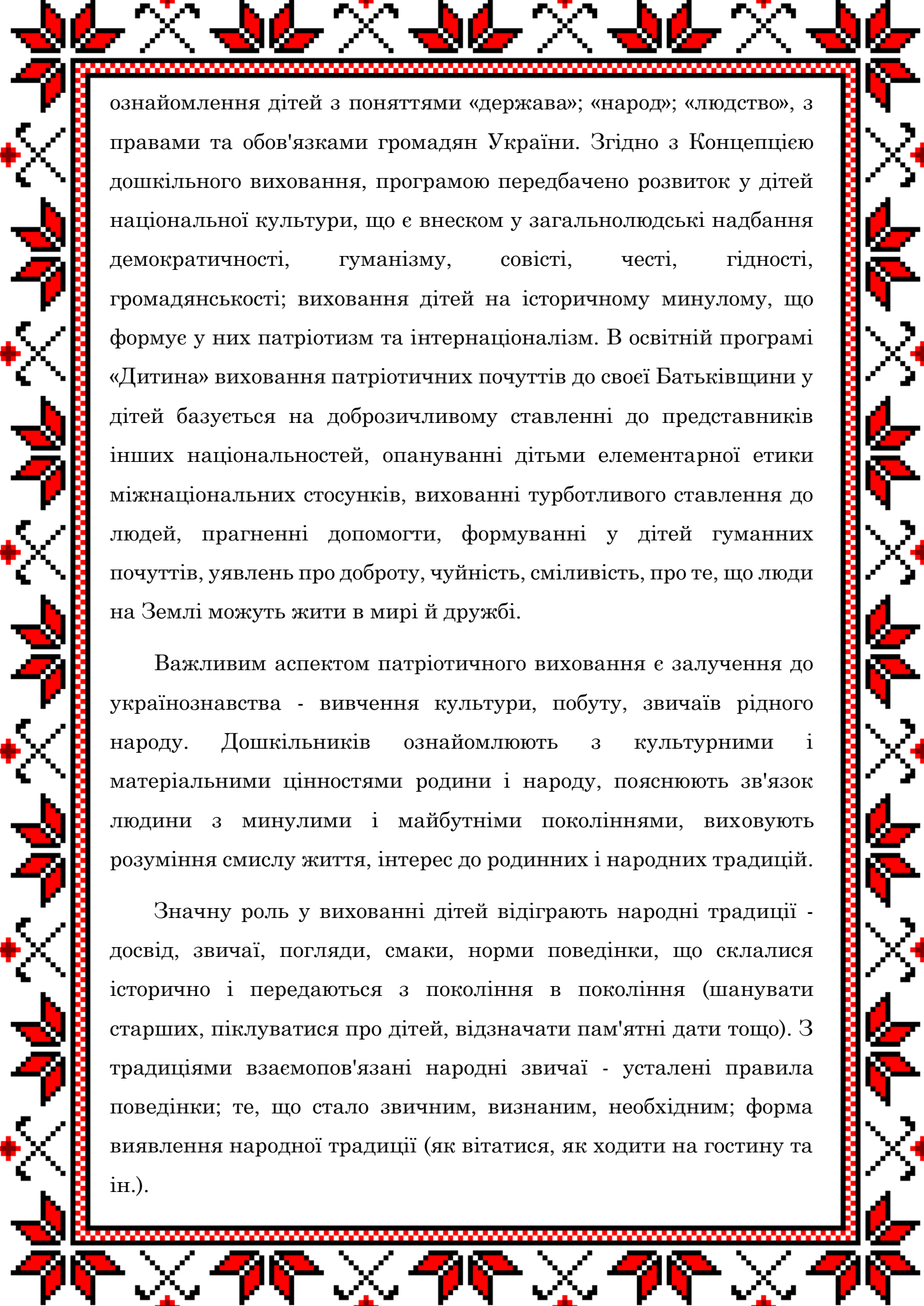
ознайомлення з явищами суспільного життя;

формування знань про історію держави, державні символи;

ознайомлення з традиціями і культурою свого народу;

формування знань про людство.

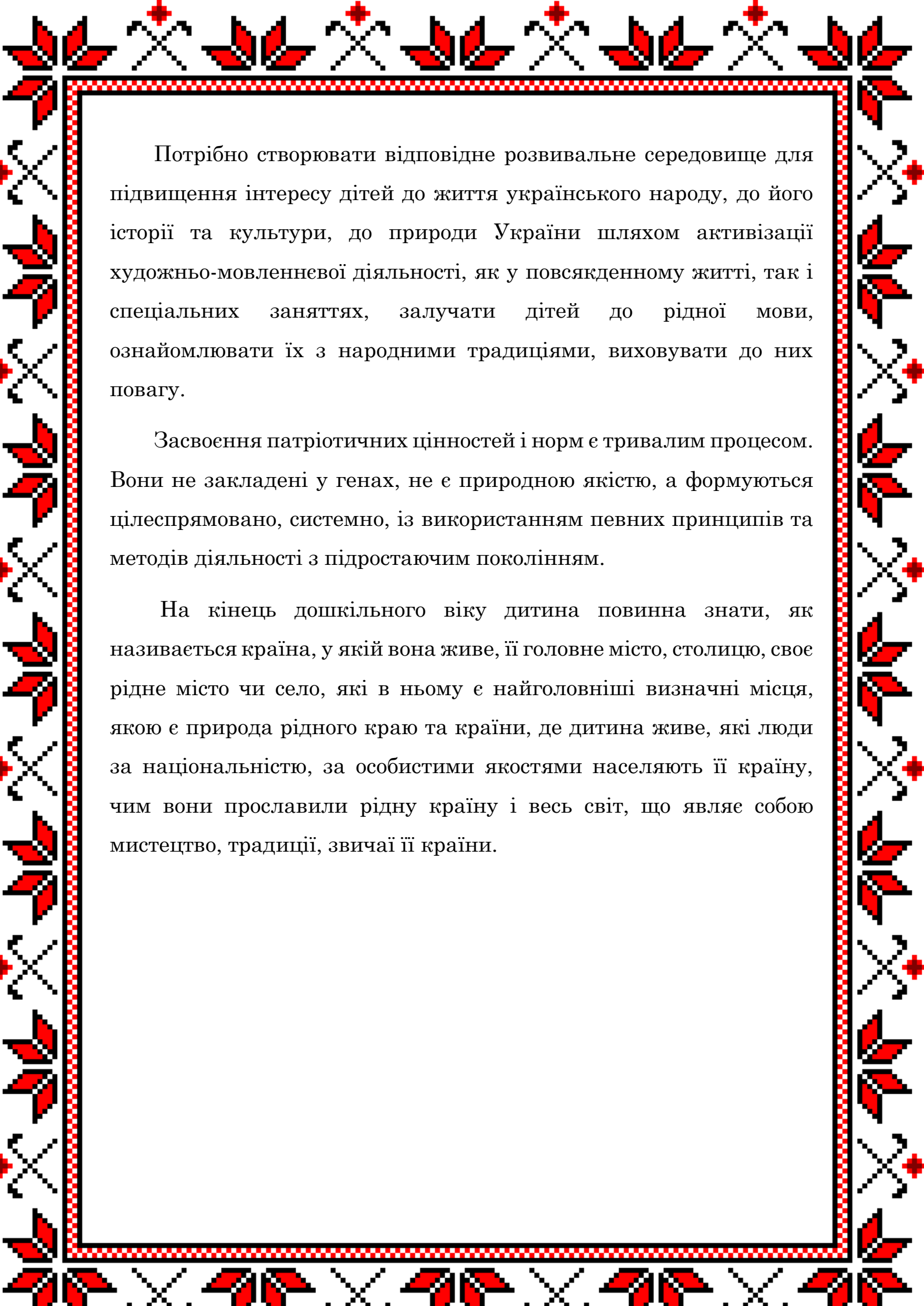
Кожен із цих напрямів може стати змістом освітньої діяльності з дітьми, і кожен зробить свій внесок у соціалізацію особистості дитини за умови врахування особливостей розвитку дітей. Базовий компонент дошкільної освіти як державний стандарт визначає

ознайомлення дітей з поняттями «держава»; «народ»; «людство», з правами та обов'язками громадян України. Згідно з Концепцією дошкільного виховання, програмою передбачено розвиток у дітей національної культури, що є внеском у загальнолюдські надбання демократичності, гуманізму, совісті, честі, гідності, громадянськості; виховання дітей на історичному минулому, що формує у них патріотизм та інтернаціоналізм. В освітній програмі «Дитина» виховання патріотичних почуттів до своєї Батьківщини у дітей базується на доброзичливому ставленні до представників інших національностей, опануванні дітьми елементарної етики міжнаціональних стосунків, вихованні турботливого ставлення до людей, прагненні допомогти, формуванні у дітей гуманних почуттів, уявлень про доброту, чуйність, сміливість, про те, що люди на Землі можуть жити в мирі й дружбі.

Важливим аспектом патріотичного виховання є залучення до українознавства - вивчення культури, побуту, звичаїв рідного народу. Дошкільників ознайомлюють з культурними і матеріальними цінностями родини і народу, пояснюють зв'язок людини з минулими і майбутніми поколіннями, виховують розуміння смислу життя, інтерес до родинних і народних традицій.

Значну роль у вихованні дітей відіграють народні традиції - досвід, звичаї, погляди, смаки, норми поведінки, що склалися історично і передаються з покоління в покоління (шанувати старших, піклуватися про дітей, відзначати пам'ятні дати тощо). З традиціями взаємопов'язані народні звичаї - усталені правила поведінки; те, що стало звичним, визнаним, необхідним; форма виявлення народної традиції (як вітатися, як ходити на гостину та ін.).

Потрібно створювати відповідне розвивальне середовище для підвищення інтересу дітей до життя українського народу, до його історії та культури, до природи України шляхом активізації художньо-мовленнєвої діяльності, як у повсякденному житті, так і спеціальних заняттях, залучати дітей до рідної мови, ознайомлювати їх з народними традиціями, виховувати до них повагу.

Засвоєння патріотичних цінностей і норм є тривалим процесом. Вони не закладені у генах, не є природною якістю, а формуються цілеспрямовано, системно, із використанням певних принципів та методів діяльності з підростаючим поколінням.

На кінець дошкільного віку дитина повинна знати, як називається країна, у якій вона живе, її головне місто, столицю, своє рідне місто чи село, які в ньому є найголовніші визначні місця, якою є природа рідного краю та країни, де дитина живе, які люди за національністю, за особистими якостями населяють її країну, чим вони прославили рідну країну і весь світ, що являє собою мистецтво, традиції, звичаї її країни.